

Lande, som selv lave Vin. Hele Meningen med Skatten er at ramme den indenlandske Produktion og ikke den indenlandske Vare, medens den er i Handelen. Det foreligger imidlertid ikke herhjemme. Her kan man ramme dem gennem Told. Og at paalægge dem en indenlandsk Afgift med alle de Ubehageligheder, denne medfører, har saa store Betænkeligheder, at der skulde ganske vist være en meget stor Kasse-mangel, som jeg slet ikke kan indse, der er i Øjeblikket, for at man skulde kunne gaa med dertil.

I hvert Fald maa jeg gøre opmærksom paa, at en indenlandsk Afgift vel er en fortræffelig Ting, naar den hviler paa Produktioner, som man let kan kontrolere, f. Eks. Papir- eller Sukker- eller Ölproduktionen, i hvilken der jo kun er en 3—4—5 Fabrikker, saaledes at det vilde være uendelig nemt at gennemføre Kontrollen. Men her, hvor der er Tale om henimod 20,000 Mennesker, der skulle ind under Kontrollen, tror jeg, at det stiller sig noget anderledes. Jeg skal dernæst gøre opmærksom paa, at denne Kontrol er temmelig dyr. Der er først og fremmest Stempelbaandene og Stempelmærkerne, som den ærede Minister allerede selv beregner meget højt, men dertil komme de Embedsmænd, der skulle kontrolere disse 20,000 — eller er det 19,000? — handlende. Kontrollen vil i Virkeligheden blive saa dyr, at jeg er bange for, at vi naa henimod de 10 pCt. i Optrækningsudgifter, og en Skat, hvor disse Udgifter beløbe sig til saa mange Procent, er nu en Gang en daarlig Skat.

Dernæst er Kontrollen i Virkeligheden i høj Grad generende. Jeg er villig til at gaa med til Kontrol, og jeg kan sige, at ogsaa Borgerstanden er villig dertil, naar det er en Kontrol til Fordel for en Samfundsklasse, f. Eks. Arbejderne, saaledes som Tilfældet er med Fabrik- og Bagerilovene. Men hvor der ikke er denne sociale Grund til Kontrollen, maa man være meget forsigtig med at paatvinge Borgerne en Kontrol udelukkende af Skattehensyn eller som ved Loven om Handelen med Landbrugsprodukter af tilslørede Landbrugsbeskyttelseshensyn. Det staaar derfor for mig saaledes, mine Herrer, at De maa passe noget paa. Det kan maaske siges om Bybefolkningen, at den i Øjeblikket er vel nervøs. Jeg skal ikke forsvare det, men det er faktisk saaledes, og denne Nervøsitet skulle de Herrer ikke udæske. I det Øjeblik man nu faar 20,000 handlende yderligere smækkede ind under Kon-

trol, saa faa disse Herrer en ilde Følelse, som maaske ikke er berettiget, men ikke destomindre vil komme til Stede. Og naar nu en Gang Forholdet under Systemskiftet med alle disse Kontrollove er blevet det, at der er en vis ilde Følelse, vilde det være fornuftigt at Flertallet i denne Sag at gaa lempeligt frem.

Spørgsmaalet er dernæst: Kan denne Lov overhovedet gennemføres? Det er jeg ikke helt sikker paa. Hvad enten Afgiften skal beregnes efter Detailprisen inklusive eller eksklusivt selve Afgiften, vil det i begge Tilfælde være meget vanskeligt for de handlende at faa den Skat ind ved Salget. Hvis det er eksklusivt Afgiften, vil jeg, naar jeg køber en Flaske Vin til 1 Kr., faa den Besked, at jeg skal af med 12 eller 13 Øre mere, og hvis man vil holde Afgiften indenfor Detailprisen, vil den alligevel virke ind paa Detailprisen, idet Skatten skal betales af en gros Køberne, og disse, som maaske skulle betale den 1 eller 2 Aar i Forvejen, ville utvivlsomt beregne sig Rente og Profit ogsaa for denne Del af deres Produktionsomkostninger. Dernæst er der Regelen om, at Vinhandlerne ikke maa have aftappede Flasker liggende ustemplede. Det er i Virkeligheden at lægge et meget stærkt Pres paa de handlende. Undertiden skal Vinen ligge i Aarevis i aftappet Form. Alene den Slags Ting gør jo, at Vinhandlerne og Urtekræmmere med Rette ville staa uvillige overfor Forslaget.

Og nu Restauratørerne. Hvilken Kontrol tror den højtærede Minister, han kan øve overfor dem? Lad mig tage et Eksempel. Hvis jeg er Restauratør og køber et Fad Vin fra Udlandet, hvorledes har den højtærede Minister saa egentlig tænkt sig, at Tolden skal berigtiges? Hvilket Stempel skal der sættes paa Flasken, naar jeg selv aftapper Vinen? Det skal ikke være en gros Prisen, der staaar udtrykkeligt, at det heller ikke skal være Udskænkingsprisen, altsaa den, man sælger den til, men det skal være Detailprisen. Men hvad er Detailprisen for en Flaske, Restauratøren selv aftapper af et Fad, han selv har købt for 10 Aar siden?

Og hvorledes vil Ministeren gennemføre Kontrollen med dette Forslag? I det Øjeblik jeg gaar ind hos Wivel i Morgen — naa, jeg skal ikke gøre Reklame for et enkelt Firma —, men altsaa kommer ind hos en eller anden Restauratør og vil have et Glas, skulle vi sige, Pommerans, altsaa en Likør af en eller anden Art, skal jeg saa være tvungen til at tage en hel Fla-